

[Palle Simonsen.]

i, at der kunne blive tale om en skattefritagelse for pensionister, men det stiller unægtelig også krav om nogle penge. Jeg tror nok, man må gøre sig klart, at det bliver meget vanskeligt at hæve bundfradraget for pensionisterne alene. I det øjeblik man er i stand til – det kræver nogle væsentlige besparelser i dette samfund – at hæve det så meget, at ægteparrene kan blive fritaget, så tror jeg, man skal være klar på, at forhøjelsen må gælde alle i samfundet.

Man må arbejde på denne løsning, og besparelser på de offentlige budgetter er selvfølgelig den direkte vej hertil, men man må gøre sig klart, at også dette er vanskeligt at opfylde inden for de snævre økonomiske rammer, vi lever under. Man må gøre sig klart, at i den situation, hvor vi forhåbentlig når frem til, at folkepensionen er ens for alle, da vil de problemer, der i dag er for pensionisterne i samspillet mellem nedslag i pensionstillæg og beskatning, væsentligt reduceres.

Det er klart, at bliver der penge tilovers, så kan man altid diskutere – for nu at tage det femte punkt, som ministeren stiller op – om der kan blive tale om generelle forhøjelser af pensionerne, men jeg tror nok, man har lov til at konstatere efter det, der allerede er sagt, at det bliver der egentlig ikke så farlig mange muligheder for. Med udgangspunkt i det ensartede pensionstillæg må man foretage en prioritering af ønskerne på de øvrige områder, men det er ikke så farlig meget, der er tilovers.

Min konklusion på nuværende tidspunkt er som sagt denne, at det, der prioriteres øverst, er ønsket om at nå frem til en ensartet folkepension, at vi gerne ønsker at gå ind i en drøftelse af boligproblemerne for pensionisterne, og hvis der så i øvrigt bliver penge tilovers, så kan der blive tale om generelle forhøjelser, men vi er skeptiske over for de mere ambitiøse løsninger, der er skitseret i rapporten, og det er først og fremmest under hensyn til ønsket om at skabe en rimelig balance i samfundet mellem de såkaldt produktive grupper og de ikke-produktive grupper. Vi finder det vigtigt at overlade til den enkelte selv at bygge oven på den ensartede sociale pension og dermed foretage den opsparring til pensionisttilværelsen, som hver især finder er rigtig.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lad mig først takke for socialministerens redegørelse. Vi er enige på mange punkter.

Centrum-demokraterne har i denne samling, når der har været forslag til ændring i pensionslovene, i reglen undladt at medvirke til fremme af disse under henvisning til den samlede pensionsreform. Vi vil ikke løse blot en lille del af de mange problemer, der er knyttet til pensionerne, men ønsker at løse disse problemer samlet, idet vi ønsker en levestandardreform snarere end en egentlig pensionsreform. Det vil sige, at de penge, pensionisten får udbetalt, må være til at leve for, når skat og bolig er betalt. Skattereformen og pensionsreformen burde nok udformes sideløbende, og kan det ikke lade sig gøre, må en tæt kontakt mellem skatte- og afgiftsudvalget og socialudvalget etableres.

Centrum-demokraterne ser skattens indvirkning på pensionerne som det problem, det er mest presserende at få løst. I tidens løb har vi modtaget mange henvendelser fra pensionister, der har stillet et regnestykke op over deres pension, og de grupper, der er kommet mest i klemme, er selvpensionisterne og de samgifte. Har pensionisten en lille pension ved siden af, så forsvinder den jo næsten ved samordningsfradragene. Stiger pensionen, så falder bolig-sikringen, eller også bliver pensionstillægget reguleret i nedadgående retning. Hos de samgifte synes skatten også at ramme urimelig hårdt, så hårdt, at den eneste udvej for en økonomisk bedring er at lade sig skille – som nogle jo har foreslået – efter mange års ægteskab.

Det har altid været centrum-demokraternes holdning, at det skal kunne betale sig at spare op, og det vil også være vores mål i forbindelse med pensionsreformen. Som det er i dag, kan det ikke betale sig at foretage en mindre opsparring, for så er der ingen tilskud at hente til f. eks. hjemmehjælp, pensionistrejser, medicin etc., og endnu værre er det, hvis pensionisten sidder alene tilbage i et hus, der er betalt helt ned. Dette hus er så at regne som formue, uagtet der kun er tale om papirpenge, som pensionisten ikke selv har nogen glæde af. Her kan kommunen ganske vist træde til, hvis det kniber til terminen, men det bliver i de fleste tilfælde også den eneste hjælp, der kan blive tale om.

Kort sagt, så ønsker vi en forenklet pensionsordning, hvor de, der kun har pensionen fra det offentlige og ikke indtægter ved siden af, fritages for skat. Vi ønsker en rimeligere beskatning af selvpension og tjenestemandspensionerne.